

W. Peterjen: Jeg skal paa Grund af min Stilling vel vogte mig for at komme ind paa Spørgsmaalet Roesukker og Rørsukker, og det ligger jo, som allerede berørt, heller ikke for i Dag. Det Spørgsmaal, som egentlig her ligger for, er om en Understøttelse til de danske Kolonier. Nu er det ganske vist, at naar man ser rundt omkring i Europa, hvor der for Diebliffet, som den sidste ærede Taler sagde, drives en noget stærk Kolonialpolitik, er det rimeligt, at man ogsaa her tager det Spørgsmaal under Overveielse, om ikke Behandling af vore Kolonier egentlig har været noget stedmoderlig. De to Forslag, som ligge for i Dag — med Formandens Tilladelse kommer jeg til at berøre dem lidt sammen; han har tilladt Andre at gjøre det, saa maa det vel ogsaa være mig tilladt — behandle to Maader for Understøttelsen af vore Kolonier i Vestindien. Den ene Maade er den, som nu er under Forhandling, dels at give dem en Moderation paa Tolden for det Produkt, som indføres fra Kolonierne til Moderlandet, dels ligefrem at betale til Kolonialkassen en Afgift, som hidtil har hørt til de Indtægter, der ere gaaede ind i Kolonialkassen, nemlig den Udførselstold, som hidtil er erlagt af de Sufkere, som udføres. Det stiller sig altsaa saaledes, at jeg nok tror, det var værd at undersøge, hvad det egentlig er, vi yde ved disse to Love tilsammen. Udførselstolden er af den høitærede Minister anslaaet til 30,000 vestindiske Daler. Jeg gaar ud fra — hvad jeg ibrigt ikke veed, da jeg ikke er tilstrækkelig inde i Forholdene — at en vestindisk Daler omtrent er det Samme som en Dollar, og 30,000 Dollars er altsaa det, som vi maa betale. Efter disse Beregninger udgjør det altsaa et Tilskud til Verne af 110,000 Kr. Den anden Del, som vi vilde komme til at yde, er 8 pCt. af Indførselstolden her fra Moderlandet. Det er naturligvis vanskeligt at beregne, det afhænger af, hvor store Varter der indføres her til Moderlandet. Det er i Motiverne anslaaet, til, at dersom hele Høsten indførtes her, vilde det være 150,000 Kr. Det er dog ikke sandsynligt, at hele Høsten vil blive indført, da der hidtil kun er indført $\frac{1}{4}$ eller en $\frac{1}{5}$ deraf, men man tør dog vist antage, at der vil blive indført noget Mere end hidtil, og naar jeg da antager, at Indførselen vil udgjøre den

halve Høst, bliver det 75,000 Kr. Vi have saa paa disse to Poster tilsammen 185,000 Kr. Det er efter den ene Lov. Med den ærede Formands Tilladelse vil jeg ogsaa anføre, hvad Udgiften efter den anden Lov andrager. De militære Udgifter andrage aarlig 80,000 Dollars eller ca. 300,000 Kr. og en Gang for alle 40,000 Kr. Lægger jeg disse Tal sammen, blive vore aarlige Udgifter til Kolonierne 300,000 + 75,000 + 110,000, tilsammen 485,000 Kr. eller med et rundt Tal ca. en halv Million foruden den lille Udgift 40,000 Kr. en Gang for alle. Det er det, som ved disse Love vil blive bevilget. Det er ikke min Mening, ligesaa lidt som det ærede Medlems, der først havde Ordet i denne Sag, paa nogen Maade at ville lægge Sagen Vanskeligheder i Veien; jeg hører til dem, som tro, at Moderlandet maa hjælpe noget paa sine Kolonier, og skal derfor, dersom den ellers bifaldes, ikke have Noget imod det, men det kunde dog være, at det kunde være rigtigere at sige ligefrem: i Stedet for dette yder Moderlandet saa og saa Meget til Kolonialkassen og lader de der værende Autoriteter selv fordele Beløbet paa den Maade, de bedst kunne og ville. Det er jo ganske vist forudsat, at paa den i Lovforslaget foreslaaede Maade vil Dfferet komme Stattehyderne derovre, de sukkerdyrkende Egne, til Gode. Det bliver imidlertid et meget stort Spørgsmaal, om det i Virkeligheden vil komme dem til Gode. Ganste vist vil Udførselstolden komme dem til Gode, men det er et stort Spørgsmaal, om den just vil komme dem til Gode, hvem den egentlig er tiltænkt. Det vil jeg heller ikke undersøge. Men der var en Ytring af den høitærede Finantsminister, som jeg dog tror, at der bør lægges en lille Smule Mærke til. Han yttrede, og det gjorde ogsaa den første ærede Taler i Dag, at St. Croix var slettere stillet end Roesdyrterne her hjemme, idet man paa St. Croix kun dyrkede Rørsukker, og naar det ikke lykkedes, kunde Kolontien slet ikke bestaa. Det er nu maaske ikke saa ganske rigtigt, thi der er vist andre Handelsplanter, eller hvad man vil kalde dem, som der i det Mindste er gjort Forsøg med at dyrke derovre, og som mulig ogsaa kunne lykkes. Men for mig ligger der et meget stort Spørgsmaal for, dette nemlig, om Planterne, saaledes som de hidtil have baaret sig ad derovre,